

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 22 februari 2012 (27.2)
(OR. en)**

6662/12

**CO EUR-PREP 10
POLGEN 32
ENV 124
ENER 61
MI 113
RECH 58
COMPET 98
IND 33
ECOFIN 169
SOC 132
EDUC 49
TELECOM 33**

NOT FRÅN ORDFÖRANDESKAPET

från: Ordförandeskapet
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende: Genomförandet av den europeiska planeringsterminen:
– Sammanfattande rapport

För delegationerna bifogas en sammanfattande rapport som ordförandeskapet har utarbetat om diskussionerna och de huvudsakliga politiska budskapen från de olika rådskonstellationerna gällande 2012 års europeiska planeringstermin.

ORDFÖRANDESKAPETS SAMMANFATTANDE RAPPORT

Inledning

År 2012 inleds en hel europeisk planeringstermin som grundar sig på den förbättrade samordningen av den ekonomiska politiken. I det nuvarande ekonomiska landskapet förutsätter en förnyelse av tillväxten och skapande av sysselsättning att man återupprättar principen om hållbarhet och finanspolitikens trovärdighet. Den tillväxtvänliga budgetkonsolideringen måste stärkas genom strukturella reformer och beslutsamma åtgärder för att säkerställa att EU:s mål för tillväxt och sysselsättning i Europa 2020-strategin uppnås. Drivkraften för reformer bör utnyttjas för att säkerställa ett rejält arbete med den europeiska planeringsterminen, som kan ha en betydelsefull effekt på det området och bidra till att föra Europa ut ur krisen. Genomförandet är avgörande. På EU-nivå är genomförandet av den reformerade strukturen för ekonomisk styrning avgörande för att stärka tillväxt- och sysselsättningspotentialen hos de europeiska ekonomierna och för att säkerställa konkurrenskraft. Ansvar för nödvändig konsolidering och nödvändiga reformer ligger dock först och främst på medlemsstaterna. För att upprätthålla sunda offentliga finanser och skapa en grund för förnyad tillväxt måste strukturella reformer, till exempel arbetsmarknadsreformer och pensionsreformer, genomföras och förankras i den nationella lagstiftningen.

I denna rapport sammanfattas resultaten av rådets diskussioner om kommissionens årliga tillväxtöversikt för 2012 och genomförandet av de överenskomna reformerna på nationell nivå. Rapporten bygger på de bilaterala möten mellan kommissionen och medlemsstaterna där ländernas specifika situation sågs över. Analysen på landsnivå kommer att förfinas ytterligare under den europeiska planeringsterminens följande steg. Denna rapport ger likväl en första indikation om resultaten och tillkortakommandena när det gäller genomförandet av reformer i EU-medlemsstaterna.

I Europa 2020-strategin har Europeiska rådet godkänt gemensamma mål för att uppnå smart och hållbar tillväxt för alla, inklusive de fem mål för 2020 som ska vägleda medlemsstaternas och unionens åtgärder: att främja sysselsättning, att förbättra villkoren för innovation, forskning och utveckling, att uppnå våra mål avseende klimatförändringarna och energi, att höja utbildningsnivån och att främja social delaktighet, särskilt genom att minska fattigdomen.

Under 2012 kommer Europa att fokusera på differentierad, tillväxtvänlig budgetkonsolidering samt på att återupprätta normal utlåning i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och modernisera den offentliga förvaltningen.

Den årliga tillväxtöversikten visar att framsteg har gjorts på ett antal områden, men att mycket återstår att göra.

I synnerhet måste de åtgärder som presenterats eller antagits under 2011 nu genomföras strikt i samtliga medlemsstater. Det ekonomiska klimatet gör detta svårt, men det bör ses som en sporre för att rikta in åtgärderna ytterligare, på både nationell och europeisk nivå.

Framför allt bör åtagandena för målen avseende fattigdom, utbildning, innovation och grön tillväxt inte åsidosättas samtidigt som man ser till att en rigorös budgetkonsolidering inte hotas.

- Arbete med budgetkonsolidering har utförts av nästan samtliga medlemsstater, men ytterligare arbete tycks vara nödvändigt, och i flera länder måste budgetramarna på medellång sikt fortfarande stärkas. De särskilda åtgärder avseende mervärdesskattesystemen som har vidtagits av vissa medlemsstater har fortfarande inte gett resultat. Endast begränsade framsteg har uppnåtts i Europa när det gäller skatteväxlingen bort från arbete. Koherensen mellan de vidtagna åtgärderna och deras effekter på tillväxten och på budgetkonsolideringen har inte heller analyserats ännu.
- Ansträngningar för att öka konkurrenskraften behövs fortfarande, särskilt för att öka konkurrensen inom detaljhandeln, tjänstesektorn och infrastruktursektorn. Införlivandet av tjänstedirektivet i medlemsstaterna fortskrider, men det behövs mer stöd för att öka arbetskraftens gränsöverskridande rörlighet, bland annat genom en översyn av EU-bestämmelserna om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer.
- Det är viktigt att förbättra företagsklimatet, inklusive för små och medelstora företag, och särskilt att minska oberättigade administrativa bördor och regelbördor.

- Att främja sysselsättning är ett centralt politiskt mål i samtliga medlemsstater. Likväl skulle mer kunna göras i många länder när det gäller aktiv arbetsmarknadspolitik, för att bekämpa segmenteringen av arbetsmarknaden och alltför stelbenta regler om anställningsskydd samt för att reformera arbetslöshetsförsäkringssystemen så att arbete lönar sig och för att förbättra anställbarheten hos sårbara grupper. Ungdomsarbetslösheten förblir ett orosmoment. Framstegen med ungdomars integration på arbetsmarknaden är fortfarande otillräckliga i flera länder.
- Varvad utbildning och andra reformer av utbildningssystemen håller på att genomföras men investeringar i utbildning påverkas av budgetbegränsningar i ett antal medlemsstater. Att säkerställa de offentliga utgifternas kvalitet på dessa områden prioriteras särskilt.
- Reformerna av pensionssystemen har vidtagits i vissa medlemsstater och pågår i ett antal andra, men effekten av dessa dämpas ofta av möjligheter till förtidspension och särskilda ordningar som fortfarande finns.
- Antalet människor som riskerar att drabbas av fattigdom är på uppåtgående och har inte tagits itu med på ett effektivt sätt. Mer fokus på att öka sårbara gruppers deltagande på arbetsmarknaden skulle kunna bidra till en lösning i denna fråga. Vissa länder måste fortfarande vidta åtgärder för att ta itu med frågorna om hushållens skuldsättning och bostadsmarknaden, som hänger samman med varandra.

Medlemsstaterna planerar ett antal åtgärder för att bemöta dessa problem och tonvikten bör ligga på genomförandet, inte minst när det gäller den inre marknaden och bedömningen av effekten av de åtgärder som vidtagits. Detta arbete bör innefatta de åtaganden som gjorts inom ramen för europaluspakten som bör inriktas ytterligare på centrala reformer med syftet att uppnå målen med pakten. Pakten kompletterar det fokus på reformer som finns i Europa 2020-strategin och utgör ett mervärde till det, helt och hållet inom de allmänna ramarna och tidsramarna för den europeiska planeringsterminen.

Kraftfulla insatser krävs även på europeisk nivå, särskilt när det gäller ett snabbt antagande av åtgärder med de största effekterna på tillväxt och sysselsättning. Framför allt har Europeiska rådet uppmanat rådet att intensifiera sitt arbete med de tolv prioriteringarna för insatser i inre marknadsakten, och att, före utgången av juni 2012, nå en överenskommelse om standardisering, energieffektivitet, förenkling av redovisningskrav, den sista kvarstående frågan i patentpaketet och, senast före slutet på året, en förenkling av reglerna för offentlig upphandling.

Europaparlamentet har lämnat sina synpunkter på den europeiska planeringsterminen i två resolutioner som antogs den 15 februari 2012 om bidraget till 2012 års tillväxtöversyn samt om sysselsättningsaspekterna och de sociala aspekterna i denna tillväxtöversyn.

Ekonomiska och finansiella frågor

Vid sina möten den 24 januari och den 21 februari 2012 gav ministrarna brett stöd för den bedömning som gjordes i den årliga tillväxtöversikten och dess fem prioriterade områden. Budgetkonsolidering är en förutsättning för att återställa tillväxten och sysselsättningen, men den bör vara så tillväxtvänlig som möjligt. Vidare bör fokus även ligga på de initiativ och reformer som bidrar till att stimulera tillväxt och sysselsättning på kort och medellång sikt inom ramen för en budgetkonsolidering som återställer förtroendet.

Ministrarna upprepade att underlåtenhet att främja tillväxt skulle förlänga den nuvarande skuldcrisen. Strukturella reformer ansågs vara avgörande för tillväxt. Dessa borde inbegripa konkurrens och öppnande av stängda sektorer, förbättrad infrastruktur och modernisering av offentlig förvaltning. Pensionssystemen bör moderniseras för att säkerställa finansiell hållbarhet. Det noterades även att det är av avgörande betydelse att reformera arbetsmarknaderna och därtill kopplade trygghetssystem, särskilt för att se till att arbetslöshetsförmånerna är uppbyggda så att arbetssökandet stöds på ett aktivt sätt. Alla ministrar var eniga om att minskad arbetslöshet var en prioriterad fråga, särskilt ungdomsarbetslösheten, eftersom EU inte kan kosta på sig en "förlorad generation".

På EU-nivå noterades det att den inre marknaden måste stärkas och dess effektivitet säkerställas. Bland annat innebär detta ytterligare framsteg med att förbättra den digitala inre marknaden och minska regelbördan, särskilt för små och medelstora företag. Det är dessutom av avgörande betydelse att enighet nås om patentpaketet. Det framhölls att ett antal av Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ tillsammans med en förstärkt inre marknad skulle kunna ge ett viktigt bidrag till tillväxt.

Ministrarna diskuterade åtgärder för att säkerställa differentierad, tillväxtvänlig budgetkonsolidering. En medelfristig budgetram bör införas i alla medlemsstaterna i euroområdet senast före utgången av 2012 och i samtliga medlemsstater senast före utgången av 2013. I allmänhet bör den välbehövliga budgetkonsolideringen gå hand i hand med eller snabbare än målet på medellång sikt. För att skapa förutsättningar för långsiktig tillväxt och återställa förtroendet bör budgetkonsolideringen inbegripa en minskning av strukturella underskott och undanröja riskerna för att målet på medellång sikt inte uppnås. Eftersom allmänhetens acceptans är nödvändig för ett framgångsrikt genomförande bör hänsyn tas till fördelningseffekter när reformerna utarbetas.

Det betonades att tillväxtvänlig konsolidering också bör innebära att beskattning flyttas från arbete till mindre snedvridande beskattningsområden. Skattesystemen bör göras effektivare och mer ändamålsenliga. Som ett exempel bör detta göras genom att avskaffa obefogade undantag och bidrag, utvidga skatteunderlaget och förbättra skatteuppbördens effektivitet.

Ministrarna var eniga om att man i kommissionens årliga tillväxtöversikt med rätta lägger stor vikt vid att återställa investerarnas förtroende för banksektorn och vid att säkerställa kreditflödet till den reala ekonomin.

Den makroekonomiska och finanspolitiska vägledningen utvecklas vidare i de slutsatser som antogs av Ekofinrådet (6353/1/12 REV 1). I slutsatserna från de medlemsstater som deltar i europaluspakten (6404/1/12 REV 1) skisseras de åtgärder som krävs för att till fullo utnyttja pakten för att förbättra konkurrenskraften och konvergensen.

Vid de bilaterala mötena mellan kommissionen och medlemsstaterna behandlades medlemsstaternas framsteg med budgetkonsolidering. Samtidigt som det finns ett allmänt åtagande om budgetkonsolidering måste åtgärder fortfarande vidtas av en rad medlemsstater för att säkerställa att konsolideringen fortsätter och för att fastställa eller stärka budgettramar på medellång sikt. Förutom konsolidering på central nivå behövs det åtgärder för att skära ner regionala och lokala utgifter, vilket gäller hela skalan från lagliga utgiftstak till översyn av uppgifterna på olika statliga nivåer.

Beskattning var en av huvudfrågorna under de bilaterala mötena. Samtidigt som man erkänner fördelarna med minskad beskattning på arbete och användning av andra beskattningsformer för att skapa incitament för exempelvis "grönare" beteenden, har övergången från beskattning på arbete till andra beskattningskällor gått långsamt. Vikten av att bredda skattebasen, sänka de särskilda momssatserna och reducera momsundantagen diskuterades också. I vissa fall krävs det dessutom förnyade insatser för att bekämpa skatteundandragande och skattebedrägeri.

För några medlemsstater var de bilaterala mötena ett tillfälle att diskutera bostadsmarknaden och hushållens skuldbörda samt de åtgärder som krävs för att hantera dem, bland annat skattevägen. När det gäller andra låg fokus på reformeringen av den offentliga förvaltningen, inbegripet frågorna om offentliganställdas löner och absorptionskapaciteten för EU-medel.

Sysselsättning, socialpolitik, hälsa och konsumentfrågor

Inom ramen för den europeiska planeringsterminen höll rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) den 17 februari 2012 en ingående riktlinjedebatt om prioriterade åtgärder på områdena för sysselsättning och socialpolitik. I ministrarnas inlägg underströks behovet av ett starkare fokus på bästa praxis och ett påskyndande av strukturella reformer. Av debatten framgick att det råder bred enighet om brådskan med att hitta en balans mellan budgetkonsolideringsåtgärder och behovet av att upprätthålla den sociala sammanhållningen.

Ministrarna betonade att sunda offentliga finanser och ekonomiska reformer utgör grunden för återhämtning och att dessa skyndsamt måste förenas med ett fokus på tillväxt för att säkerställa att den ekonomiska uppgången innebär många nya arbetstillfällen och att vederbörlig hänsyn tas till sociala aspekter. Reformerna måste vara inriktade på att leverera på både kort och lång sikt. Den multilaterala övervakningen och utbytet av bästa praxis inom ramen för den europeiska planeringsterminen måste stärkas. Ministrarna betonade behovet av ett förstärkt genomförande och förstärkt övervakning av medlemsstaternas nationella reformprogram och deras åtaganden inom ramen för europuspakten när det gäller sysselsättningspolitiken. När det gäller rapporten om förvarningsmekanismen framhöll ministrarna vikten av att sysselsättningskommittén och rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) är delaktiga i processen och av att säkerställa fullständigt ansvar då obalanserna gäller arbetsmarknaden.

Ministrarna underströk att en växande arbetslöshet har blivit en viktig fråga för nästan samtliga medlemsstater. Ministrarna underströk vikten av att reformera arbetsmarknaderna och göra dem flexibla i syfte att öka ungdomars, kvinnors, äldre arbetstagares och långtidsarbetslösa deltagande. Medlemsstaterna pekade ut ungdomsarbetslösheten som ett prioriterat område i behov av omedelbara åtgärder på både nationell och europeisk nivå. Ministrarna erinrade om uttalandet av den 30 januari 2012 från medlemmarna i Europeiska rådet och välkomnade skapandet av insatsgrupper mot ungdomsarbetslösheten. Många medlemsstater hade inrättat eller planerade att inrätta ungdomsgarantisystem som ska garantera att arbetslösa ungdomar erbjuds arbete, utbildning alternativt fortsatt utbildning inom en kort tidsperiod. Flera medlemsstater välkomnade det österrikiska förslaget om ett europeiskt ungdomsinitiativ för 2012–2013. Rådgivningen och handledningen för ungdomar samt de kompletterande åtgärderna för att ge ungdomar en första arbetslivserfarenhet måste stärkas, särskilt för att övervinna hinder som orsakas av brist på erfarenhet. När det gäller finansieringen betonades den nyckelroll som spelas av Europeiska socialfonden och vikten av strukturfonderna i allmänhet.

Ministrarna framhöll även utbildningens avgörande roll. Utbildningssystemen måste anpassas till arbetsmarknadens behov och övergången mellan skola och arbete måste underlättas. Varvade system har visat sig vara framgångsrika i vissa länder och skulle kunna utvidgas ytterligare. Kompetensunderskott måste åtgärdas, bland annat genom ökad rörlighet.

För flera branscher är engagemanget från arbetsmarknadens parter avgörande och skulle kunna utvecklas ytterligare. Åtgärderna för att eliminera svart arbete och uppmuntra övergången till den formella arbetsmarknaden måste intensifieras. Livslångt lärande och ett längre arbetsliv bör främjas för att möta de demografiska utmaningarna. I nära anknytning till detta betonade ministrarna vikten av att vidareutveckla den inre marknaden och av att ge stöd till nyetableringar och entreprenörskap. Att undanröja hinder och skapa förutsättningar för entreprenörer att skapa nya arbetstillfällen, särskilt inom sektorer med tillväxtpotential ("gröna" jobb, jobb inom vård och omsorg samt jobb inom den digitala ekonomin) bör prioriteras.

Alltför stelbent arbetslagstiftning bör reformeras för att underlätta tillträdet för dem som står utanför arbetsmarknaden, vilket befrämjar övergången från svart arbete till reguljär sysselsättning, och om behov föreligger, en översyn av lönesättningsmekanismerna så att dessa återspeglar produktivitetens utvecklingen bättre. Samtidigt skulle en skatteväxling bort från arbete kunna förenkla anställningar och göra dem mer lockande, både för arbetsgivare och arbetstagare.

Ministrarna framhöll att målet bör vara att modernisera och anpassa systemen för socialt skydd så att arbete lönar sig. En minskning av de offentliga utgifterna kan uppnås genom strukturella reformer samtidigt som en politik för aktiv integration främjas och man lindrar krisens sociala konsekvenser för personer som befinner sig i de allra mest utsatta situationerna. Förbättrad ändamålsenlighet hos systemen för socialt skydd, till exempel de automatiska stabilisatorerna, kommer i kombination med en högre nivå av skydd på arbetsmarknaden att vara avgörande för eftersträvandet av målet att minska fattigdomen och målet om social delaktighet i en kontext med begränsade ekonomiska resurser.

Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) antog den gemensamma sysselsättningsrapporten (6252/12) och slutsatser om prioriterade åtgärder på områdena sysselsättningspolitik och socialpolitik: politisk vägledning för 2012 (6601/12).

Rådet godkände de huvudsakliga slutsatserna och politiska budskapen från kommittén för socialt skydd om den ekonomiska krisens sociala konsekvenser liksom ett yttrande från kommittén om den årliga tillväxtöversikten 2012.

Arbetsmarknadsdeltagandet stod i centrum för de flesta av medlemsstaternas bilaterala möten med kommissionen. Det krävs en rad åtgärder, särskilt avseende förhållandet mellan utbildning och arbete, för att snabbt ta itu med ungdomsarbetslösheten. Arbetsmarknadernas uppdelning måste också hanteras när det gäller kvinnor, äldre och lågkvalificerade arbetstagare eller andra missgynnade grupper. De åtgärder som krävs går långt utöver arbetsmarknadspolitiken i sig och kräver reformer som exempelvis barnomsorgstjänster. I vissa fall måste systemen för arbetslöshetsersättning reformeras för att skapa lämpliga incitament till arbete. I de flesta medlemsstater måste genomförandet av en aktiv arbetsmarknadspolitik fortfarande förbli i fokus. De allmänna arbetsförmedlingarnas effektivitet måste undersökas i några länder.

Pensionsreformer är fortfarande en viktig fråga och behandlades vid de flesta bilaterala mötena. De framsteg som gjorts i medlemsstaterna är blandade eftersom några har påbörjat övergripande reformer medan andra endast har vidtagit delvisa åtgärder eller inga åtgärder alls. I några medlemsstater har en höjning av pensionsåldern ännu inte beslutats, men i ett antal andra medlemsstater är det möjligheterna till tidig pensionsavgång eller invaliditetspension som måste ses över. Det krävs kraftfullare åtgärder för att bibehålla äldre arbetstagares anställbarhet.

När det gäller kollektiva förhandlingar har några av de berörda medlemsstaterna fortfarande inte vidtagit några åtgärder.

Några av de bilaterala mötena gav tillfälle att diskutera läget i fråga om fattigdom och social utestängning, där Europa 2020-strategins mål ytterligare halkat efter. Reformerna av det sociala trygghetsnätet måste uppvägas av en aktiv integrationspolitik. Det krävs riktade åtgärder för att hjälpa de mest behövande och dessa åtgärder genomförs ofta på lokal nivå.

Konkurrenskraft

Inre marknaden och industri

Den 20 februari 2012 diskuterade rådet (konkurrenskraft) ett antal konkurrenskraftsfrågor med utgångspunkt i kommissionens årliga tillväxtöversikt för 2012. Under diskussionen lyfte man särskilt fram tre frågor som avsågs vara av avgörande betydelse både på EU-nivå och nationell nivå för bättre tillväxt och sysselsättningskapande: att främja konkurrenskraft och hållbar tillväxt, tillgången till finansiering och en modernisering av den offentliga förvaltningen.

När det gäller främjandet av konkurrenskraften var ministrarna överens om att det är mycket viktigt att de konkreta lagstiftningsförslagen i inre marknadsakten snabbt antas i enlighet med de strategiska riktlinjerna från Europeiska rådets informella möte den 30 januari 2012. Man avsåg härvid i synnerhet standardiseringspaketet, förenklingen av redovisningsdirektiven och reglerna för offentlig upphandling samt dessutom patentpaketet. Genomförandet och styrningen av inre marknadslagstiftningen var aspekter som betonades och ministrarna välkomnade kommissionens kommande rapport om tjänstedirektivets genomförande.

Dessutom konstaterade man att det är av avgörande betydelse att den digitala inre marknaden fullbordas genom en fördubbling av onlineförsäljningen senast 2015, ett snabbt genomförande av kommissionens handlingsplan för e-handel och ett erkännande av upphovsrättens betydelse.

Ministrarna insåg att en övergång till en hållbarare och mer resurseffektiv ekonomi i arbetet med att utforma den framtida industripolitiken kan skapa möjligheter till tillväxt och sysselsättning. Detta kan understödjas genom fortsatt inriktning på smart lagstiftning efter 2012 för att på så sätt öka tillväxten och sysselsättningen. Ministrarna betonade också att det är viktigt att inte bara inrikta sig på att förbättra konkurrenskraften utan även på att förbättra konkurrensen inom vissa sektorer, t.ex. tjänstesektorn.

Ministrarna var överens om att tillgången till finansiering är viktig för tillväxt och sysselsättning, särskilt för små och medelstora företag, som drabbas hårdare av kreditåttstramningen. De underströk att det är viktigt att snabbt nå en överenskommelse om riskkapitalförslaget och att ta itu med kreditåttstramningsproblemen på både EU- och landsnivå.

Ministrarna pekade på EIB:s viktiga roll, vikten av att vidta åtgärder för att göra de finansiella källorna mer synliga på nationell nivå och att tillgången till dessa görs mindre byråkratisk.

När det gäller moderniseringen av offentlig förvaltning kom ministrarna överens om att arbetet med smart reglering bör genomföras med inriktning på slutanvändarna och undanröjande av onödiga administrativa bördor, särskilt för små och medelstora företag på nationell nivå i syfte att förenkla och rationalisera i synnerhet de små och medelstora företagens tillgång till och kommunikation med den offentliga förvaltningen.

Ministrarna betonade även behovet av att förbättra användningen av elektroniska lösningar inom den offentliga förvaltningen och att eftersträva en full övergång till e-upphandling senast 2016 för att göra betydande besparingar. Det bör även göras insatser för att fullt ut digitalisera de gemensamma kontaktpunkterna och se till att e-faktureringsmetoden senast 2020 är den dominerande faktureringsmetoden i EU.

Forskning

Mot bakgrund av de generella förutsättningar som beskrivs i ordförandeskapets lägesrapport diskuterade rådet (konkurrenskraft: forskning) den 21 februari 2012 forskning och innovation för att bidra till arbetet med den europeiska planeringsterminen.

Ministrarna var överens om att investeringar i forskning och innovation i egenskap av "tillväxtvänliga utgifter" är avgörande inslag i utformningen av en lämplig EU-strategi och lämpliga nationella strategier för att ta itu med den nuvarande krisen. Europa befinner sig i ett läge av budgetkonsolidering och i en del medlemsstater är arbetslösheten hög, främst bland ungdomar. Utöver de kortsiktiga ekonomiska lösningarna är det nödvändigt att investera i Europas framtid på lång sikt, och ministrarna betonade därför att det är viktigt att bevara eller öka investeringarna i forskning och innovation och att hålla sig till ambitiösa FoU-mål.

Investeringar inom den privata sektorn måste uppmuntras och stimuleras genom politiska åtgärder, eftersom den offentliga sektorn bör ges rollen av den hävstång som ska ge nya privata investeringar. Det är även viktigt att skapa balans mellan åtgärderna på tillgångs- och efterfrågesidan. De tillgängliga instrumenten måste ha en mycket bättre målinriktning för att svara mot Europa 2020-strategins och innovationsunionens mål och prioriteringar.

När det gäller åtgärder på EU-nivå lyfte ministrarna fram den viktiga roll som partnerskap och innovationsplattformar spelar för att ge svar på samhällsutmaningar, t.ex. genom de europeiska innovationspartnerskapen och initiativen för gemensam programplanering. *Horisont 2020: ramprogrammet för forskning och innovation* är av avgörande betydelse när det gäller att överbrygga innovationsklyftan och förbättra ramvillkoren för de små och medelstora företagens deltagande. Näringslivets tillgång till EU-finansiering måste dock förbättras, särskilt i fråga om små och medelstora företag, genom åtgärder som innovativ offentlig upphandling, ökad tillgång till riskkapital, fastställande av standarder och riskkapital.

Ministrarna stödde även reformer på nationell nivå som anses ha grundläggande betydelse för hanteringen av den nuvarande krisen. Dessa återspeglas i en rad åtgärder med inriktning på fem tillväxtstärkande politiska mål: en effektivare offentlig sektor, utformning av balanserade kombinationer av strategier för tillgångs- och efterfrågesidan samt styrning av dessa, eliminering av flaskhalsar för innovativa företags tillväxt, reformering av utbildnings- och högskolesystemen och investering i humankapitalutveckling för att gynna högsta kvalitet och människors rörlighet samt gränsöverskridande samarbete genom sammanslagning av resurser och fullständigt utnyttjande av initiativen för gemensam programplanering.

Dessutom underströk man att det är viktigt att fastställa strategier för smart specialisering för regionerna.

Vid diskussionen betonades också hur viktigt det är att "samarbeta" och att säkerställa synergier mellan strategier och program på regional och nationell nivå samt EU-nivå för att sörja för ett effektivare svar på krisen genom sammanslagning av resurser och generering av kritisk massa.

Ordförandeskapet meddelade dessutom att det avser att göra sitt yttersta för att en överenskommelse ska kunna nås om patentpaketet senast i slutet av dess ordförandeskapstid, vilket även skulle kunna bidra till att stärka Europas konkurrensposition internationellt.

Vid de bilaterala mötena mellan kommissionen och medlemsstaterna togs en rad frågor rörande konkurrenskraft upp. I ett antal medlemsstater vidtas nu reformer för att förbättra företagsklimatet men det återstår mycket att göra för att minska den administrativa bördan. Detta gäller särskilt e-förvaltning och civilrättsliga reformer samt den särskilda frågan om sena betalningar. Som en del av återupprättandet av normal utlåning i ekonomin, krävs riktade åtgärder för företagens tillgång till finansiering, t.ex. när det gäller riskkapital. Fortsatt offentligt stöd till forskning och innovation är viktigt men måste utformas med försiktighet.

Konkurrens förblir ett av de centrala tillväxtfrämjande områden som kräver ytterligare insatser. Detaljhandel, tjänster inom de fria yrkena och lokala tjänster är sektorer som ett antal medlemsstater ska ta itu med. I detta avseende är ett fullt genomförande av tjänstedirektivet av avgörande betydelse.

Telekommunikation

Rådet (transport, telekommunikation och energi; telekommunikation) den 13 december 2011 behandlade den europeiska planeringsterminen i samband med genomförandet av den digitala agendan, ett av Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ. Ministrarna framhöll nödvändigheten av att fullborda den digitala inre marknaden senast 2015, vilket också betonades i den årliga tillväxtöversikten 2012.

Även om goda framsteg har gjorts med den digitala agendan krävs det fortfarande ytterligare åtgärder – i första hand när det gäller att upprätta bredbandsinfrastruktur av världsklass och öka bredbandstäckningen i Europa. Detta kan underlättas av Fonden för ett sammanlänkat Europa, som bör antas vid lämpligt tillfälle. Dessutom bör, förutom en överenskommelse om patentpaketet, arbetet med de prioriterade ärenden som anges i den årliga tillväxtöversikten fortsätta effektivt, särskilt när det gäller att skapa en verkligt konkurrenskraftig marknad för mobil roaming och en rättslig grund för ömsesidigt erkännande av elektroniska signaturer. Det är också viktigt att anta ett upphovsrättsligt system som uppfyller den digitala erans utmaningar, vidta initiativ för att främja ett datormolnvänligt Europa och främja e-handel. Dessa åtgärder på EU-nivå skulle ge ett viktigt bidrag till skapandet av tillväxt och arbetstillfällen. På nationell och europeisk nivå bör mer göras för att möjliggöra fler IKT-etableringar och stimulera den offentliga informationsmarknaden. En övergripande färdplan som omfattar alla de efterfrågade åtgärderna bör upprättas och framstegen bör noga övervakas.

Energi

Energiministrarnas diskussion den 14 februari 2012 inriktades på framsteg i fråga om energieffektivitet och användningen av förnybar energi som en del av Europa 2020-strategins överordnade mål samt deras tillväxt- och sysselsättningskapande potential. Den förnyade tonvikt på strategins tillväxt- och konkurrenskraftsagenda som anges i kommissionens årliga tillväxtöversikt 2012 välkomnades och man framhöll det bidrag som säker och ren energi till överkomligt pris kan ge till de övergripande målen.

När det gäller energieffektivitet måste kompletterande åtgärder snart leda till resultat för att EU ska kunna uppnå sina mål till 2020. Ett snabbt antagande av ett kraftfullt och ambitiöst energieffektivitetsdirektiv som ger medlemsstaterna den flexibilitet som behövs för att välja mellan de föreslagna bindande åtgärderna och andra kompletterande åtgärder med motsvarande effekt kommer att utgöra ett avgörande bidrag. Medlemsstaterna kan bygga vidare på befintliga åtgärder och genomföra de mest kostnadseffektiva nya åtgärderna beroende på nationella förhållanden.

Trots den ekonomiska krisen är det just under sådana förhållanden som investeringar i energieffektivitet kan främja hållbar tillväxt inom sektorer som påverkas negativt av nedgången. En inriktning på förbättrad energieffektivitet inom viktiga sektorer som byggande, transport, varor och tjänster samt den offentliga sektorn stärker en snabb marknadsintroduktion av ny teknik, utveckling av färdigheter och kunskap och därigenom gynnas således övergripande konkurrenskraft och skapande av sysselsättning för EU. Investeringar i energieffektivitet finansierar sig delvis själva genom lägre energikostnader på medellång och lång sikt, men den minskade energiförbrukningen medför även att medlemsstaternas inkomster från energiskatter minskar. Dessutom är moderniserad infrastruktur, smart teknik, finansieringsinstrument för att inleda investeringar r liksom en ökad medvetenhet viktiga för att ge utrymme för energibesparingar.

Kommissionens kommande rapport om analysen av medlemsstaternas politik för energieffektivitet kommer att göra det möjligt att mer i detalj bedöma EU:s framsteg mot det 20-procentiga energieffektivitetsmålet.

När det gäller förnybar energi är ett fullständigt genomförande av befintlig lagstiftning nyckeln, särskilt vad beträffar den inre energimarknaden, och ett fullständigt utnyttjande av de möjligheter som direktivet om el från förnybara energikällor erbjuder, t.ex. när det gäller samarbete mellan medlemsstaterna och med tredje länder. Minskade administrativa förfaranden och hinder för utvecklingen av förnybara energiinstallationer på makro- och mikronivå förblir av avgörande vikt. Det kan krävas en anpassning av EU:s miljölagstiftning – av vilken största delen härrör från tiden före den storskaliga produktionen av förnybara energi – för att förhindra att miljölagstiftningen står i vägen för förnybara energikällor om detta inte motiveras av miljöhänsyn.

Det behövs ny energiinfrastruktur och nya investeringar i smarta nät och intelligenta nätverk för att anpassa den allt större andelen förnybara källor. Diskussionerna om den föreslagna förordningen om infrastruktur bör därför påskyndas. Det är dock också medlemsstaternas ansvar att se till att viktig infrastruktur möjliggörs – bland annat genom att säkerställa att allmänheten accepterar installationer för förnybar energi.

Några andra frågor bör även fortsättningsvis uppmärksammas i detta sammanhang: fossila bränslen som ersättningsbränsle för förnybar elproduktion, biomassa och regelverket om denna i ett övergripande sammanhang samt utbildningen av anställda inom sektorn för förnybar energi.

Det är också viktigt att tillhandahålla långsiktig och teknikneutral investerings säkerhet för tidsramen 2030–2050, särskilt då finansieringen av kapaciteten för förnybar energiproduktion samt forskning och innovation är begränsad och tillgången till finansiering fortsätter att utgöra en utmaning för såväl den offentliga som den privata sektorn. Forskning och innovation är fortfarande av avgörande betydelse för att driva på sänkningen av kostnaderna för förnybar energi.

Det bidrag som sektorn för förnybar energi ger i fråga om arbetstillfällen, tillväxt och pelarna i EU:s energipolitik – hållbarhet, tryggad energiförsörjning och konkurrenskraft – kan inte ifrågasättas, men inriktningen måste ligga på de kapaciteter till produktion av förnybar energi som är de mest kostnadseffektiva och ger de största fördelarna när det gäller arbetstillfällen och tillväxt. En del medlemsstater betonade även kärnenergis roll.

De bilaterala mötena mellan kommissionen och medlemsstaterna gav tillfälle att diskutera frågorna om energieffektivitetsmål och energieffektivitetsplaner, politik för att främja förnybara energikällor och framsteg i fråga om målen för utsläpp av växthusgaser.

Miljö

Miljöministrarna konstaterade vid sitt möte den 19 december 2011 att politik avseende resurseffektivitet, naturresurser, energi och klimatförändringar som ligger till grund för övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp och en resurseffektiv ekonomi är avgörande för att Europa ska kunna upprätthålla tillväxt, förbättra EU:s konkurrenskraft och framtida sysselsättning. De ekonomiska aspekterna av resurseffektivitet beskrivs närmare i slutsatser som antogs av Ekofinrådet den 21 februari 2012. I dessa framhålls att åtgärderna måste vara förenliga med behovet av ekonomisk stabilitet och budgetkonsolidering samt vara ekonomiskt verkningsfulla och kostnadseffektiva.

Delegationerna framhöll vikten av att resurseffektivitet integreras i den europeiska planeringsterminens aspekter rörande klimatförändringar, energieffektivitet och förnybar energi.

Färdplanen för ett resurseffektivt Europa välkomnades som en avgörande del av Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ om resurseffektivitet, som ska leda EU till en ekonomisk övergång till en mer hållbar och konkurrenskraftig ekonomi samt bidra till världsomspännande insatser för att säkerställa en övergång till en grön ekonomi med låga koldioxidutsläpp. Medlemsstaterna bör prioritera de åtgärder som ger de mest positiva, långsiktiga effekterna för Europas konkurrenskraft, hållbar ekonomisk tillväxt och hållbart skapande av sysselsättning i linje med de övergripande målen i Europa 2020-strategin.

Resurseffektivitet, inbegripet energieffektivitet, har potential att leda till kostnadsminskningar och större konkurrenskraft för företagen, särskilt med tanke på den ökade efterfrågan på naturresurser som leder till höjda råvarupriser. Främjande av vatteneffektivitet kunde i detta sammanhang ge kostnadsminskningar för konsumenter, industri och jordbruk.

Politiska åtgärder som bidrar till resurseffektivitet inbegriper incitament för att stärka produkters resurseffektivitet, inköp av resurs- och energieffektiva produkter samt incitament för miljöinnovation. Främjandet av miljöinnovation, som resulterar i eller syftar till betydande och påvisbara framsteg mot resurs- och energieffektivitet, är avgörande i eftersträvandet av långsiktig, hållbar tillväxt.

En lättnad i beskattningen av arbete för att främja sysselsättning och ekonomisk tillväxt framhålls redan i den årliga tillväxtöversikten 2011 och i Europeiska rådets slutsatser från mars 2011 och tas även upp i den årliga tillväxtöversikten 2012. "Gröna" skattereformer, som består av en ökad andel av miljöskatter, medan andra minskas, spelar en roll i detta sammanhang. Miljöbeskattning och avskaffandet av miljöskadliga subventioner bör vara en integrerad del av den europeiska planeringsterminen och kan bidra till en bredare budgetkonsolideringsprocess i medlemsstaterna samtidigt som det underlättar omstruktureringen till en resurseffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp.

Miljöministrarna noterar den årliga tillväxtöversikten för 2012 och är medvetna om resurseffektivitetens viktiga bidrag till genomförandet av Europa 2020-strategin. Miljöministrarna uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inkludera ytterligare åtgärder som syftar till resurseffektivitet i arbetet med den europeiska planeringsterminen och uppmanar medlemsstaterna att när de utarbetar och ser över strategier i tillräckligt hög grad beakta resurseffektivitetsåtgärder och behovet att främja investeringar i gröna arbetstillfällen och grön kompetens, att dela dessa strategier med andra medlemsstater, kommissionen och alla relevanta intressenter samt att om så är lämpligt rapportera om sina framsteg med de olika aspekterna av resurseffektivitet i de nationella reformprogrammen.

Miljöministrarna stödde ett tvärsektorieellt upplägg för resurseffektivitet där kraven för en resurseffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp anpassas inom alla relevanta sektorer.

Utbildning

Utbildningsministrarna sammanträdde den 10 februari 2012 i rådet (utbildning, ungdom, kultur och idrott) för att – i samband med de nuvarande alarmerande höga ungdomsarbetslöshetsnivåerna i hela EU – diskutera hur utbildningspolitik kan ha en positiv effekt på såväl kort som lång sikt i fråga om ungdomsarbetslöshet. Såsom framhålls i uttalandet från det informella Europeiska rådet i januari, måste särskilda insatser omedelbart göras på såväl nationell som europeisk nivå för att förbättra tillgången till arbetskraft och minska ungdomsarbetslösheten.

Medlemsstaterna diskuterade vilket enskilda politiska initiativ på utbildningsområdet som borde tas 2012 på såväl nationell som europeisk nivå som ett bidrag för att ta itu med de nuvarande höga nivåerna av ungdomsarbetslöshet och lindra krisens sociala konsekvenser för ungdomar.

Ministrarna betonade att medlemsstaterna i enlighet med den årliga tillväxtöversikten 2012 borde prioritera en ytterligare anpassning av utbildningssystemen för att avspegla arbetsmarknadens villkor och efterfrågan på kompetens, samtidigt som systemens effektivitet och kvalitet förstärks. Ministrarna upprepade sitt åtagande att samarbeta för att ge människor de kompetenser som krävs för framtida tillväxt och arbete och för att uppnå Europa 2020-strategins övergripande mål på utbildningsområdet, dvs. att minska antalet elever som slutar skolan i förtid och uppmuntra fler ungdomar att fullfölja tertiär eller motsvarande utbildning.

Utbildning kan spela en avgörande roll i kampen mot och förebyggandet av arbetslöshet, särskilt bland ungdomar. Ett starkare samarbete mellan utbildningsleverantörer, arbetsmarknadens parter och andra berörda aktörer bör främjas för att stödja en smidigare övergång från utbildning till arbete.

Ett sätt att klara denna övergång innebär en förstärkt koppling mellan utbildning och arbetsmarknaden genom en förstärkning av utbildningsprogrammets praktiska delar, inbegripet genom införandet av en kombinerad strategi inom yrkesutbildningen och samarbete med arbetsmarknadens parter vid utarbetandet av kursplaner. Bättre erkännande av kompetenser som förvärvats genom formell, icke-formell och informell utbildning och inläring kan också främjas.

På europeisk nivå betonade ministrarna vikten av samarbete via den öppna samordningsmetoden för att säkerställa en smidig övergång från utbildning till arbete genom varvad utbildning och stärkt samarbete med arbetsmarknadens parter.

Övergången från utbildning till yrkesliv togs ofta upp vid de bilaterala mötena mellan kommissionen och medlemsstaterna. Det framhölls att yrkesutbildning spelar en avgörande roll men måste svara mot arbetsmarknadens behov och utformas så att den upprätthåller elevernas motivation. De system med varvad utbildning som finns i vissa medlemsstater kan vara en källa till bästa praxis. Alla medlemsstater bör eftersträva Europa 2020-strategins mål i fråga om elever som lämnar skolan i förtid, eftersom det rör sig om en förebyggande åtgärd ur ett ungdomsarbetslöshetsperspektiv.

I en rad medlemsstater pågår reformer av den högre utbildningen för att i synnerhet öka de högre utbildningsinstitutionernas autonomi och samarbetet dem emellan samt införa studiepoäng och begränsningar av studietiden. I några medlemsstater finns det dock en risk för att minskade offentliga investeringar i utbildning inte endast drabbar utbildningssystemet utan också de bredare tillväxtförutsättningarna. Framstegen mot Europa 2020-strategins mål för den högre utbildningen sågs över vid ett antal bilaterala möten. Några medlemsstater påpekade att målen måste avspegla sysselsättningsmöjligheterna för utexaminerade från högre utbildning.
